

jesíti a németek minden, Sztójay útján közvetített óhaját. Bejelentette, hogy kormánya készen áll a földreformra, hamarosan egy társadalmi reformprogramot terjeszt elő, és előkészíti a harmadik zsidótörvényt, amely „világos lesz, radikális és egyszerű, s nélkülözni fogja az előzőek bonyolultságát és nem lesznek benne lyukak, amelyeken ki lehet bújni alóla”¹⁰².

A szélsőjobboldal türelmetlenül követelte, hogy a zsidókérdést a Harmadik Birodalomhoz hasonlóan a maga teljességében oldják meg. Az alsóház 1940. november 26-i ülésén, ahol a munkaszolgálatos-rendszer bizonyos kérdéseit tárgyalták, Matolcsy Tamás, a Nyilaskeresztes Front képviselője azt indítványozta, hogy a zsidókat ne munkatáborokba helyezték el, hanem internálótáborokban. Testvéröccse szintén a fenti párt tagja, Matolcsy Mátyás, a megrögzött antiszemita újságíró, Hitler szellemében követelte: „zsidóságnak ebből az országból és erről a földről távoznia kell”¹⁰³.

A zsidókérdés radikális megoldásának követeléseit a kormány ugyan a nyilvánosság előtt teljes egyértelműséggel nem utasította vissza, Teleki mégis talált alkalmat, hogy részletezze nézeteit. Az uralkodó arisztokrata-dzsentrí osztály felelős politikusaihoz hasonlóan ő is kifejtette, hogy csaknem egymillió embert képtelenség megfosztani minden életlehetőségtől anélkül, hogy „ne tennők lehetővé számukra a távozást valahová máshová. A zsidókérdés európai kérdés, és végérvényesen csak az új, szervezett Európa keretei között oldható meg.”¹⁰⁴

A témát gyakorta hozta szóba, és mindig ebben a szellemben taglalta. 1940 vége felé, a parlament egyik ülésén célzott rá, hogy előkészületben van a harmadik zsidótörvény, amelynek vezérelvét, hogy a zsidóságot el kell különíteni az ország lakosságának többi részétől, a náciktól kölcsönözték. Majd így folytatta:

A társadalmi feladatok felsorolása közé tartozik a zsidókérdés. Ez a kérdés európai kérdés... Ez a kérdés csak az egységes európai rendezés keretében oldódhatik meg gyökeresen, ebben fog nálunk is megoldódní, ha ilyen európai rendezés lesz... Én jellemeztem ezt a veszedelmet, amely ebből a nagy tömegeből származik, jellemeztem a második zsidótörvény indokolásában is, amelynek nagy részét én írtam. Ott megmondtam azt is, hogy ez a folyamat fájdalmas folyamat, mert nagyon sok nehézséggel, fájdalommal jár. El is ismerem itt az egyéni tragédiát, látom ezeket, de sokszor a köz szolgálata az egyéni tragédiákkal sem foglalkozhat úgy, mint az – mondjuk – emberileg méltányosnak látszanék. Ezt a kérdést nem valamilyen szadizmusból, hanem a nemzet érdekében tartom megoldandónak... A következtetés ebből tehát az, hogy meg kell akadályozni a ma már óriási tömegű zsidóság elkeveredését a nem zsidókkal. Először azért, mert jellemvonásaik, karakterük sokkal átütőbb erejű és az elkeveredésnél domináló, tehát a százalékos arányok lényegesen kevesebbet mondanak, mint